

Προσδοχὴ Αὐθεντικὴ τῆς Προφῆτας. Κεφ. γ'. 1.
Τιὼν τὸν Δόγμαν καύστων Αὐθεντικὴ φράσον.

Κύριε εἰσακήκοος τίων ἀκολέυσε, καὶ ἐφοβήθησε, Κύριος εἰτε πατεροῦτα τὸ ὄργαστρο, καὶ ἐξέστη. Εν μέσῳ δύο ζώων ζωσθήσῃ, ἐν τῷ ἔγγιζεν τῷ ἐπιγνωθήσῃ, σὺν τῷ παρεῖναι τὸν παύρον αιαδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῶσαι τίνι φυχλῷ μηδὲν ὅργη, ἐλέγει μυηθήσῃ. Οὐ θεῖς λοτὸς Θαρρὸς οὔξει, καὶ δὲ ἀγιος σέξει ὄρες πατασκήσεσσος. Εἴκαλυψός Οὐρανὸς οὐρανὸς αὐτῷ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτῷ πληριεῖ γε. Καὶ φέγγος αὐτῷ, ὡς φῶς ἐσται. πέρατι δὲ χερσὸν αὐτῷ, καὶ ἐθετο ἀγάπησιν πρετανῶν, ἰχύος αὐτῷ. Πρὸ προσώπου αὐτῷ πορεύεται λόγος, καὶ ἐξελθεται εἰς παιδείαν καὶ πόδας αὐτῷ. Εἴην, καὶ ἐσαλθέηται γε, ἐπέβλεψε, καὶ ἐπάκη ἐθετο. Διεβίβηται ὄρη βίᾳ, ἐπακιστανθεῖσι αἰσθνοι, πορείας αἰωνίας αὐτῷ αὐτὶ κόπων εἶδον. Σκληρώματα Αἰθιόπων πτονθήσονται, καὶ σκληρὰ γῆς Μαδάρα. Μή δὲ ποταμοῖς ὄργιαν Κύρει, μή δὲ ποταμοῖς ὁ Θυμός σε, οὐδὲ Θαλάσση τὸ ὄρμημά σε; Ότι διπλήση τῆς ἵππων σε, καὶ οὐδὲ πατσίασε σωτηρία. Εντείνων ἀντενεῖς τὸ τόξον διπλή σκηπτρα, λέγει Κύρειος. Ποταμῶν ράγησται γῇ ὁ φονταί σε, καὶ ὡδινῆσονται λαοί. Σκορπίζων ὑδάτες πορείας, ἐδωκεῖς οὐδενὸς φωνῆν ἀυτοῖς, οὐδὲ φαρπαγίας αὐτοῖς. Επήρδης ὁ Ήλιος, καὶ οὐ δελῶν ἐστι ἐν τῷ πάξει αὐτοῖς. Εἰς φῶς δὲ βόλιδες σε πορεύονται, εἰς φόγγος ἀσραπῆς ὄπλων σε. Εν απειλῇ ὀλιγώστεις γάλη, καὶ ὁ Θυμός πατάξεις ἐθετο. Εἴηλθες εἰς σωτηρίαν λαοῖς σου, τοῖς σῶσμε τὰς χειρές σε εἰλίλυθας. Εὐθελες εἰς πεφύλας αἰόμειν θαύματον. Κέχηερας δεσμος ἐως βράχιλον εἰς τέλος. Διέκρυψες ἐν εκτάσει κεφαλαῖς δικαστοῖς, σε-